

HET GRATIS OPSTARTTRAJECT VAN ANN

**IK HEB TERUG PLEZIER
EN ZIT NIET MEER
TUSSEN MIJN VIER
MUREN...
ÉN IK MOET NIEMAND
LASTIG VALLEN!**

ANN VAN BEVEREN IS 62 EN JARENLANG VERPLEEGSTER GEWEEST. NA EEN HERNIA VOLGDE EEN OPERATIE WAARNA HET MIS LIEP. COMPLICATIES ZORGDEN VOOR EEN NIEUWE OPERATIE EN DAARBIJ WERDEN ZENUWEN GERAAKT WAARDOOR HAAR BEEN NIET ALTIJD MEER MEE WILDE. ZE WERD HULPBEHOEVEND. KLEDING UITDOEN, IETS UIT DE KAST NEMEN OF OPRAPEN. ER WAS ALTIJD HULP NODIG. IN EERSTE INSTANTIE VAN DE MAN EN DE KINDEREN DAARNA OOK VAN NIBBELS, DE ASSISTENTIEHOND EN ONDERTUSSEN HAAR GROOTSTE STEUN EN BESTE VRIEND. NA ENKELE JAREN PARKEREN OP DE WACHTLIJST KWAM ER GOED NIEUWS IN JULI. OP 1 AUGUSTUS WERD ANN BUDGETHOUDER VAN EEN PERSOONSVOLGEND BUDGET. VIA HET GRATIS OPSTARTTRAJECT KWAM ZE BIJ ONS TERECHT... DIT IS HET SUCCESVERHAAL VAN ANN (EN NIBBELS)!

In juli kreeg ik de brief van het VAPH dat ik op 1 augustus mocht starten met het Persoonsvolgend Budget. Via een vriendin, die me vroeger al had gewezen op het bestaan ervan, wist ik dat je voor de opstart best wel hulp kan gebruiken. Van het moment dat ik wist dat ik mijn budget had, ben ik mij gaan inlezen via internet. Ik heb alle mogelijke documentatie uitgeprint en zoveel mogelijk gelezen. Na wat onderzoekwerk voelde ik me meest aangesproken door absoluut vzw. Een telefoontje naar de infolijn bevestigde mijn gevoel. Hier kon ik terecht met al mijn zorgen en vragen.

Bovendien kreeg ik ook te horen van de lieve mevrouw aan de lijn dat ik in aanmerking kwam voor een gratis opstarttraject. Mogelijks stond dit ook wel in de brief maar ik had het niet opgemerkt. Er komt ontzettend veel op je af wanneer je mag starten met een PVB. Je komt als het ware in een lawine van administratie terecht. En bovendien moet alles juist zijn. Het VAPH is streng en dat is helemaal terecht want het gaat om grote budgetten. Voor mij was en is het uitermate belangrijk dat alles correct en in orde is.

Dat was voor mij dan ook meteen het moeilijkste aan de start. De hoeveelheid informatie en regels. Dat allemaal verwerkt krijgen is heel erg moeilijk in je eentje. Je moet niet alleen alle informatie verzamelen en verwerken, je moet het ook nog allemaal goed begrijpen zodat je geen fouten maakt in je besteding. Alhoewel ik al veel gelezen had is het toch zeer overweldigend en je moet aan zoveel dingen denken. Je wil ook geen fouten maken want het is tenslotte veel geld en ik ben dankbaar dat ik het krijg.

Gelukkig stond ik er na dat ene telefoontje naar absoluut vzw niet alleen voor. Arjan, mijn opstartcoach, stond aan mijn zijde en daar was ik ongelooflijk blij mee. Ze heeft mij alles goed uitgelegd en alle stappen die ik moest nemen overlopen. Ik had ook al veel vragen rond het budget en die werden ook beantwoord. Vooral rond de besteding van je budget: waar kan je gebruik van maken en wat mag niet. Ik had al een beetje opgeschreven waar ik nood aan had. Samen hebben we bekeken wat de beste opties waren, waar ik terecht kon en vooral waar ik op moest letten. Nu ik het allemaal zo vertel besef ik eens te meer dat ik dit allemaal echt niet alleen had gekund...

De eerste tip die ik kreeg was om mijn poetshulp op te drijven. Financieel kon ik mijn poetshulp maar 1 keer in de 2 weken laten langskomen. Met het budget kon dat wekelijks. Een groot verschil. Ik zorgde meteen voor een nieuw contract vanaf de dag van de start van mijn budget en tegen dat de opstartcoach kwam. Samen hebben we het contract geregistreerd op mijnvaph.be. Zo kon ik ook zelf zien hoe ik de overeenkomsten moest aanvragen. Ik kan wel goed met de computer werken maar het zijn toch steeds verschillende stappen die je moet zetten.

Daarna ben ik heel systematisch te werk gegaan, alles 1 voor 1 opgestart: na de poetshulp ben ik gaan zoeken voor mijn strijk, als dat in orde was voor de ramen, dan vervoer...

Voor ik het budget kreeg, hielpen mijn lieve man en kinderen mij. Ze waren dat zo gewoon want ik heb enkele jaren op mijn budget moeten wachten. Met het budget kan ik nu mijn man en kinderen ontlasten. Sterker nog... mijn kinderen helpen me nu als vrijwilliger en daardoor kan ik ze vergoeden. Dat maakt voor mij persoonlijk een groot verschil. Allemaal dingen die je leert tijdens zo'n opstarttraject. Ik was ook blij dat ik altijd contact met Arjan mocht opnemen wanneer ik een probleem had. Dat stelde mij gerust. Ik heb op geen enkel moment het gevoel gehad dat ik er alleen voor stond. Ik heb haar vaak een berichtje of mailtje gestuurd en kreeg steeds snel een antwoord.

Ik heb geprobeerd mijn budget zo goed mogelijk te besteden en alles waar ik nood aan had proberen in te vullen. Een groot verschil is voor mij dat ik minder hulp moet vragen aan mijn echtgenoot en mijn kinderen. Ik voelde mij daar schuldig om want ik weet dat zij het heel druk hebben met hun werk en hun kinderen. En ze moesten mij dan ook nog in hun vrije tijd komen helpen. Ik had het ook vaak moeilijk met dingen die niet konden gebeuren omdat ik die zelf niet meer kon. Soms kleine dingen zoals een kast die uitgekuist moet worden of de strijk die blijft liggen. Zaken die blijven liggen omdat het niet leuk is om anderen weer te moeten vragen "Wil je mij eens helpen?". Ik weet ook dat het voor mijn echtgenoot vaak heel zwaar was. Hij moest mij altijd helpen in het huishouden, mij overal naartoe brengen zoals naar de kine of doktersafspraken. En ik weet dat hij dat met veel plezier doet maar hij is zelf ook hartpatiënt en heeft last van een pijnlijke knie...

Dat hield mij vroeger tegen om mijn hobby te doen want dan zou dat weer een extra belasting zijn voor hem. Dus bleef ik maar gewoon thuis.

En dat is, nu ik het zo bekijk, misschien wel de grootste impact van mijn PVB. Het feit dat ik nu op vervoer kan rekenen met mijn budget. Ik kom weer buiten onder de mensen en heb mijn hobby weer kunnen opnemen. Ik naai heel graag en nu doe ik dat weer in groep. Dat weer kunnen doen... daar word ik gelukkig van. Ik heb plezier en zit niet tussen mijn vier muren én ik moet niemand lastigvallen.

Na mijn operatie moest ik noodgedwongen mijn job als verpleegster opgeven. Door mijn job kwam ik natuurlijk elke dag onder de mensen. Bovendien deed ik de job heel graag. Dat moeten opgeven was een zwaar kantelmoment in mijn leven. Ik belandde in een diepe put. Gelukkig ben ik eruit geraakt. Door de steun van mijn gezin en door de komst van Nibbels mijn assistentiehond en beste vriend. Met mijn budget erbij kan ik nu ook weer buiten komen en sluit ik me niet meer op. Ik lééf weer. Ik voel me een stuk zelfstandiger: ik kan het misschien niet zelf doen maar ik kan wel zelf regelen wie ik inschakel om me verder te helpen, waar ik naartoe wil en hoe ik daar geraak. Ik ben nog wel afhankelijk van anderen maar dat is hun job dus daardoor voel ik mij minder schuldig.

Ik zou het iedereen aanraden om een bijstandsorganisatie, en zeker absoluut vzw, in te schakelen om te starten met je budget. En niet alleen voor de opstart, zelfs jaarlijks. Ik ga dat alvast doen. Ik weet dat ik het na enkele keren met hulp waarschijnlijk zelf zou kunnen maar ik heb graag die controle dat alles correct is en dat ik geen fouten gemaakt heb. En zeker met het ouder worden vind ik die extra controle belangrijk.

